

danne unge Færinger, som derigennem fik det danske Sprog tilegnet paa en sund og naturlig Maade.

Der er blevet sagt her — og derom skal jeg gøre nogle faa almindelige Bemærkninger —, at man skal være varsom med at varsle om, hvad Fremtiden kan bringe. Det er vist overmaade sunde Ord i denne Tid; for selv om man i Locarno har naaet til et Resultat, og Mindretals-Konferencen i Genève ogsaa har gjort Gavn paa dette Omraade, er der alligevel meget stor Usikkerhed ikke blot paa det politiske Omraade i Europa, men ogsaa paa det økonomiske. Det kan derfor ikke andet end glæde os at høre, at den højtæredede Finansminister saa lyst paa Finans-kassens Økonomi og ogsaa delvis saa lyst paa Samfundets Økonomi — det er ikke altid Tilfældet, at de to Ting falder sammen. Og dobbelt varm om Hjertet blev man ved at høre, at det ærede Medlem Hr. Rode delte dette lyse økonomiske Syn med Finansministeren og gjorde sig Umage for at komme med en Række rosende Bemærkninger om den Dygtighed, der ligger bagved Lovforslaget, som det er fremlagt. Begge to var de enige om en gensidig Glæde, om jeg saa maa sige — man kunde næsten komme til at tænke paa Sangen, at de er om Glæden og om Sorgen to; og det er jo en Styrke, naar to deler en Glæde sammen, og maa-ske en dobbelt Styrke, hvis de kan dele lidt Skadefryd sammen over en fælles Modstand; og i den Henseende lod de jo ikke tilbage at ønske, det gik godt nok — men jeg er alligevel inde paa, at de kan godt behøve al den Glæde, de kan samle sammen til at styrke hinanden med, for der vil komme adskillige Sorger, som vil stille Krav til de to. Det er noget, som er let at se, at hvad enten man taler om Socialdemokratiet eller demokratisk socialt, er det sikkert nok, at de Krav, der fra de to Partiers Side stilledes, hvis Rigsdagen er saa god mod denne Regering, at den er den følgagtig til at vedtage alt det, den har bedt om i sine Lovforslag, vil komme til at bringe dem alvorlige økonomiske Sorger. Og dertil kommer saa Arbejdsløsheden, som staar truende i Baggrunden. Derfor er det ikke saa underligt, at det ærede Medlem Hr. Rode dog advarede sin gode Ven Finansministeren mod at give alt for store Fremtidsløfter, formodentlig i Erin-dring om, at Fremtidsløfter kan ogsaa volde Sorg i Sind. Men det, det kommer an paa her, naar der er Tale om Arbejds-

løsheden, er, at man vil ikke se Aarsagen til denne Arbejdsløshed og sørge for, naar man har fundet den, at komme den til Livs, saa man kan ramme Ondet i sin Rod — men den vil nu bane sig Vej med en Naturkræfts Styrke —, man vil ikke se, at det, der er Aarsagen, er den fordyrede Produktion. Disse Udtalelser skal ikke opfattes saaledes, at det blot er Arbejderne, for hvem det kan være vanskeligt at tjene en Arbejdsløn som den, de nu er naaet op til for Tiden, men det skal naturligvis ogsaa være rettet til den øvrige Administration af vor Pro-duktion. Jeg tror ikke, der er nogen Vej udenom, at man maa den Aarsag til Livs, og at Produktionen maa blive billigere. Det er en Vej, som hverken er let eller behagelig at gaa, men jeg tror ikke, der er nogen Vej udenom; og man kunde maa-ske udtrykke det saaledes, som det er ud-trykt for nogle Aar tilbage ved det For-slag, hvorved Venstre kom en nødstedt Industri til Hjælp, at der skulde bringes Ofre fra alle Sider, baade fra Arbejdernes og fra Industriledelsens Side, det vil sige den Kapital, som er indsat i Industrien, men ogsaa fra Samfundets Side. Og det vil nok blive nødvendigt at komme noget frem ad denne Vej.

Derefter vil jeg gerne have Lov til at gøre en lille Bemærkning om vor Uden-rigshandel. Jeg kan egentlig nøjes med at udtale min Tilslutning til de Ord, der er faldet i Dag, at det er noget unaturligt for vor Økonomi, at vi til den ene Side har et Grænseland, hvorfra vi har en meget stor Indførsel, men en Udførsel, som der bliver lagt alle Hindringer i Vejen, og til den anden Side har vi en meget stor Udførsel og en Indførsel af Varer derfra, som langt fra svarer dertil. Det er ikke saa heldigt for et Lands Økonomi, men det er noget, der har bestaaet i lang Tid, og kan der findes en Lejlighed — og jeg synes, at vi maatte være nogenlunde stærke i en Forhandling med vort sydlige Naboland, da vor Import derfra saa langt overvejer vor Eksport dertil —, maatte der kunne findes Former, der bringer mere Ligevægt til Veje, end der er i Øjeblikket. Jeg ved godt, at England sikkert selv er noget Skyld i, at engelske Varer har fundet i saa ringe Grad Vej til Danmark, og det er, fordi de har det store Verdensmarked foran sig, men man har dog en Følelse af, at den engelske Økonomi i Øjeblikket er ved at se sig om efter Res-sourcer, og saa kunde det jo være, at man derovre kunde faa Øje paa, at Danmark